

גליון: 60

פרשת דברים

שמעתי היום משפט מאוד מעניין, ורציתי להביא אותו בפניכם. הנה הוא:

"הגאולה שלי תהיה ביום שאדע שאלוקים אוהב אותי תמיד בכל מצב ובלי תנאים!!!"

לכאורה זה משפט פשוט ולא עמוק במיוחד, אך לאחר התבוננות, יש כאן משהו גדול, ואפילו גדול מאוד, שאולי יש לרבים מאיתנו [וייתכן שאנחנו עדין לא מעודכנים... אבל זה קיים...]

יש הרבה אנשים שמנהלים חיים נפלאים, הם מצליחים, הם עובדים, הם עושים דברים נפלאים, אבל בסתר ליבם מקנן חשש....! עמוק בלב שוכן לו 'גוש שחור' שממאן לצאת, והוא מכריז לכול עבר את המשפט הבא:

"אין לי אמון בכם! אני לא מאמין באף אחד!!!" תתפלאו, אבל זו מציאות קיימת! וקיימת בלא מעט אנשים... ולא תאמינו עד כמה היא נרחבת!!

רק לפני כמה ימים דברתי עם בחור בן 20 שברוך השם עושה חיל בלימודיו, ואפילו מתייעץ עם רבותיו בצורה הוגנת וישרה, אבל הוא אמר לי בפה מלא – אין לי אמון באף אחד בעולם!!! כמוכן שיש לו איזה שהוא אמון מסוים באנשים, כי אחרת הוא לא היה כאן...! אבל אמון אמיתי.... לא!!!

טוב, האמת שזה המצב אצל הרבה [שמעתי זאת באוזניי מלא מעט.... גם מבוגרים וגם צעירים...]. וצריך לדעת, שאפילו שזה קיים, זה לא הופך אותך ל – 0!! לא לא!! הקב"ה ברא אנשים עם חולשות.... וכך בדיוק הוא רוצה אותך!!! רק כך הוא רוצה אותך!!! את ר' חיים קנייבסקי זצ"ל הוא רצה לומד תורה יומם וליל, ואתך הוא רוצה נאבק בכול כוח על אמון מינימלי בבני אדם, על אמון מסוים באישה, בילדים, בשכנים.... כן כן!!! כל אחד כאן נוסע למקום אחר, למרות שנראה שאנחנו באותו הכביש!

לכל אחד יש חבילה מסוימת, שאיתה, ורק איתה הוא צריך לעבוד, לנסות, להתאמץ, להתפלל, לרצות, לבקש, ולייחל!! [וכבר אמרנו בשם הרמח"ל, והחזה"ל – שהעיקר זה ה'קיווי' לה' – זה תכלית הכול! כי רק הוא באמת יכול לעשות משהו... אני ואתה לא יודעים אם נחיה בעוד עשר שניות, ולא יודעים אם בכלל אצליח לסיים את כתיבת העלון הנ"ל....! אנחנו לא יודעים כלום, וגם לא יכולים כלום, אנחנו רק צריכים להתחזק בלהבין ולהפנים זאת, ולעשות מה שניתן....!] לאחר הדברים הנ"ל: אני רוצה לחזור למה שהתחלנו בו...

והוא – המשפט שבפתיח – "הגאולה שלי תהיה ביום שאדע שאלוקים אוהב אותי תמיד בכל מצב ובלי תנאים!!!"

נכון, זה נשמע אולי מוזר, אבל לאדם שאין אמון באנשים, והוא חשדן, והוא נכווה קצת בעבר ממכל מיני אנשים מאוד קרובים [הורים וכדו'...], אז אם הכוויות הם 'קשים', והם בגיל צעיר [שהשכל עדין לא יודע לעכל ולעבד נכון...]. האדם יוכל לפתח צורת חשיבה מוטעית על כלל העולם – כפי שהוא חווה בינקותו [בעיבוד מוחי לא נכון]!!!

ואם בינקותו הוא ראה והבין ש'הורה', או 'איש קרוב אחר' נוהג בצורה קשה כלפיו, והוא 'כילד' חש חוסר אמון וכו', ייתכן שבצורה הזו הוא יתפוס את הקב"ה, ואת כל החברים שלו, ואת כל המשפחה שלו, ואת אשתו וילדיו ואת רבותיו!! כי כך הוא הוא גדל, וכך הוא ממשיך כל חייו!!!

הוא יצטרך לעשות עבודה על מנת לשנות זאת!!! אין מה לעשות...! אני מכיר אנשים מבוגרים שלא עלינו נופלים בזה [בחוסר מודעות...]. והם יכולים לראות את החברים שלהם לפעמים כאויבים!!! ורק בגלל כמה חשדות או חרדות הם יכולים ברגע לראות חברים טובים כאויבים גדולים....!!!

לכן, הדבר הראשון שצריך הוא התבוננות פנימית!!! ואגב, חבר טוב סיפר לי שהוא שוחח עם ר' גרשון אדלשטיין זצ"ל על ענייני 'גדול הדור' והשאיפה לכך, ור' גרשון אמר לו: מי ששואף להיות גדול הדור לעולם לא יהיה!!

חברי הוסיף ושאלו: מה כן צריך לשאוף? ענה לו הרב:

לקיים תורה ומצוות!!! והוסיף ר' גרשון: "ר' יחזקאל לווינשטיין ז"ל אמר שמי שמרגיש עבד ה' – אז הוא אדם גדול!!!"

ולאחר כמה רגעים של מחשבה הוא הוסיף, ולי נראה: שמי שחי עם חשבון הנפש, הוא אדם גדול!!!

אז אולי הבדיקה העצמית שעליה דברנו קודם היא חלק מחשבון הנפש האמיתי....! כי חשבון נפש אמיתי, הוא גם מודעות עצמית בריאה, שאתה יכול להשים לב ולפקח על עצמך באופן נעים ונכון....!

אני למשל מכיר יהודי תלמיד חכם, עובד ה', שעושה צדקות נפלאות, אבל את החלק הזה, של הבדיקה העצמית הוא לא יודע לעשות, והוא אכן נכשל לא עלינו בכל מיני 'בין אדם לחבירו' לא קלים בכלל...! והכול נובע מחוסר מודעות!!! הוא לא מודע למה שהוא עושה, וזה רק מחוסר 'דיבור פנימי' יותר קל לעזור לכולם, מאשר לדבר עם עצמך על החלקים הרגישים שלך... אז כן, לפעמים האדם רק צריך אישור מאלוקים – 'אתה אוהב אותי תמיד, בכל מצב....!!!' – "השם יתברך תמיד אוהב אותי".... זה לא בא סתם....! שבת שלום!!!!